

Warszawa, dnia 07 sierpnia 2015 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpiętno dn. 10.08.15.
nr. 3263 podpis. *Bochenko*

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 11.08.2015.
nr. 5030 podpis. *Turkiewicz*

PA3.054.6.2015

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie senatora Kazimierza Kleiny dotyczące informacji Związku Pracodawców „Polski Przemysł Spirytusowy” złożone podczas 78. posiedzenia Senatu RP w dniu 10 lipca 2015r. uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Na wstępie pragnę wskazać na ogólne regulacje dotyczące skażonego alkoholu etylowego wynikające z dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych.

Alkohol etylowy całkowicie skażony.

Artykuł 27 ust. 1 lit a) dyrektywy Rady 92/83/EWG stanowi, iż państwa członkowskie zwalniają produkty objęte tą dyrektywą z ujednoliczonego podatku akcyzowego na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów, gdy produkty te są rozprowadzane w postaci alkoholu całkowicie denaturowanego zgodnie z wymogami każdego państwa członkowskiego, przy czym wymogi takie muszą być należycie podane do wiadomości i zaakceptowane zgodnie z ust. 3 i 4 tego artykułu.

W Polsce, tak jak w innych państwach członkowskich UE dla całkowitego skażenia alkoholu etylowego obowiązuje Wykaz środków skażających zgłoszonych przez poszczególne państwa członkowskie, który został ujęty w rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 3199/93 z w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego. Dnia 14 marca 2013 r. weszło w życie rozporządzenie wykonawcze Komisji nr 162/2013 zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego. Na mocy tego rozporządzenia, z dniem 1 lipca 2013 r. wprowadzono:

- procedurę skażenia stosowaną we wszystkich państwach członkowskich (euroskażalnik),
- dodatkowe procedury skażenia stosowane w niektórych państwach członkowskich.

Od tej daty na terytorium danego państwa członkowskiego dla całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego mogą być wykorzystywane jedynie metody skażenia zgłoszone przez to państwo (np. w Niemczech - niemieckie) lub euroskażalnik. Konsekwentnie, na terytorium Polski dla całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów

zwolnienia z podatku akcyzowego mogą być wykorzystywane jedynie metody skażania zgłoszone przez Polskę lub euroskażalnik.

Przedmiotowe zwolnienie dotyczące alkoholu całkowicie skażonego zostało implementowane w art. 30 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, na mocy którego zwalnia się od akcyzy zarówno nabywany wewnątrzspółnotowo, jak i importowany alkohol etylowy skażony całkowicie środkami wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie Unii Europejskiej, dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93. Mając na uwadze powyższe alkohol etylowy całkowicie skażony zarówno nabywany wewnątrzspółnotowo, jak i importowany jest zwolniony z podatku akcyzowego pod warunkiem jego skażenia zgodnie z rozporządzeniem powołanym powyżej.

Należy również zaznaczyć, iż przy przemieszczaniu wewnątrzspółnotowym alkoholu etylowego całkowicie skażonego ma zastosowanie rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzspółnotowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki. Na mocy ww. rozporządzenia w przypadku przewozu między krajami członkowskimi alkoholu całkowicie skażonego stosowany jest uproszczony dokument towarzyszący (UDT).

Alkohol etylowy częściowo skażony.

Art. 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 92/83/EWG stanowi, iż państwa członkowskie zwalniają produkty objęte niniejszą dyrektywą z ujednoliczonego podatku akcyzowego na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów, gdy są denaturowane zgodnie z wymogami każdego państwa członkowskiego i używane do wytwarzania jakiegokolwiek produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi.

Przedmiotowy przepis dyrektywy znalazł odzwierciedlenie w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym. Na potrzeby tego zwolnienia Minister Finansów określił również 19 krajowych metod częściowego skażania alkoholu etylowego. Alkohol tak skażony może być wykorzystywany do wytwarzania na jego bazie np. produktów chemicznych, kosmetycznych czy lakierniczych.

Przedstawiając powyższe w odpowiedzi na pytanie, czy Ministerstwo Finansów dostrzega problem niejasnych przepisów dotyczących klasyfikacji skażonego alkoholu należy wyjaśnić, iż do celów poboru akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także do wiążących informacji akcyzowych, zwanych dalej "WIA", stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej. Podstawa prawna posługiwania się kodami CN w zakresie regulacji przepisów o podatku akcyzowym określona została w art. 3 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym.

Wspólna Taryfa Celna, oprócz wykazu towarów, zawiera również Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej oraz uwagi do sekcji i działów, a także uwagi do podpozycji. Zawarte są one w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1101/2014 zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej. Uwagi do sekcji i działów zawierają szczegółowe informacje co do zakresu poszczególnych pozycji lub podpozycji, podają listę towarów włączonych lub wyłączonych,

wraz z technicznym opisem i praktycznymi wskazówkami dla ich identyfikacji. Ich celem jest zapewnienie jednolitej interpretacji Systemu Zharmonizowanego i właściwej identyfikacji poszczególnych towarów, warunkującej poprawne ich zaklasyfikowanie do konkretnych pozycji lub podpozycji taryfowych.

W celu ustalenia prawidłowego kodu dla określonego towaru należy w pierwszej kolejności kierować się Ogólnymi regułami interpretacji Nomenklatury scalonej. Najważniejszą z nich jest reguła 1, która informuje, że dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalić zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji i działu i dopiero wówczas, gdy jest to niemożliwe, należy, przy zachowaniu kolejności - o ile jest to możliwe, korzystać z następnych reguł, od 2. do 6.

Nomenklatura scalona jest 8-znakowym rozwinięciem Systemu Zharmonizowanego (HS).

Zarówno System Zharmonizowany (HS), jak i Nomenklatura scalona (CN) są uzupełniane przez Noty wyjaśniające.

Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego są wydawane w językach angielskim i francuskim i uaktualniane przez Radę Współpracy Celnej (CCC), znaną od 1994 r. jako Światowa Organizacja Celna (WCO). Pozostałe wersje językowe Not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego są tłumaczone przez administracje w większości krajów członkowskich. Zmiany Not wyjaśniających do HS i Opinie klasyfikacyjne są redagowane i przyjmowane przez Komitet HS Światowej Organizacji Celnej zgodnie z artykułem 8 Konwencji w sprawie Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów.

Natomiast Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej, będące efektem pracy Sekcji Nomenklatury Taryfowej i Statystycznej Komitetu Kodeksu Celnego, na mocy artykułu 9, ust. 1 (a) oraz artykułu 10 rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 przyjmowane są przez Komisję Europejską. Chociaż Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej mogą odwoływać się do Not wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego, to jednak nie zastępują tych ostatnich; powinny być uważane jako ich dopełnienie i być używane w połączeniu z nimi.

Skonsolidowana, obecnie obowiązująca wersja Not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej, opublikowana została w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii C nr 76 z dnia 4 marca 2015 r. Przyjmowane po tej dacie przez Komitet Kodeksu Celnego Noty wyjaśniające do CN publikowane są w Dziennikach Urzędowych Unii Europejskiej serii C.

Jednocześnie należy zauważyć, że Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego przyjmowane są również przez Komisję Europejską w drodze Komunikatu Komisji na podstawie sprawozdania z sesji Komitetu Systemu Zharmonizowanego (HSC). Komunikat, zawierający wykaz decyzji przyjętych przez HSC na danej sesji, który przygotowuje Komisja, przyjmowany jest w drodze głosowania przez Komitet Kodeksu Celnego na mocy art. 12 ust. 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz art. 12 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r., ustanawiającego przepisy wykonawcze do Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Komunikat ten jest publikowany w Dzienniku Urzędowym serii C. Wykaz w Komunikacie zawiera zmiany do Not Wyjaśniających do Nomenklatury Systemu Zharmonizowanego i zmiany Kompendium Opinii Klasyfikacyjnych WCO, które zostały zredagowane przez Komitet HS i zatwierdzone przez Radę Współpracy Celnej. Zgodnie z tym Komunikatem wiążące informacje taryfowe przestają być ważne od daty jego publikacji, jeśli stają się one niezgodne z przyjętą interpretacją nomenklatury celnej, tj. z powodu zmiany Not Wyjaśniających do Nomenklatury załączonej do Konwencji Systemu Zharmonizowanego oraz Kompendium Opinii Klasyfikacyjnych, zatwierdzonych przez Komitet HS.

Ponadto Komisja Europejska publikuje w Dziennikach Urzędowych serii L rozporządzenia klasyfikacyjne dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej.

Potwierdzeniem prawidłowości zastosowanej klasyfikacji taryfowej jest również baza systemu EBTI zawierająca wiążące informacje taryfowe wydane we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej. Wiążąca informacja taryfowa jest decyzją organów celnych wydawaną na podstawie art. 12 Wspólnotowego Kodeksu Celnego (rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny - Dz.U. L 302 z 19 października 1992 r. ze zm.) oraz art. od 5 do 14 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego Kodeksu Celnego - rozporządzenie Komisji EWG nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z dnia 11 października 1993 r.). Wiążące informacje taryfowe wydane przez administracje celne krajów członkowskich UE wiążą w tym samym stopniu wszystkie kraje członkowskie.

Powyżej przedstawiono ogólne zasady klasyfikacji taryfowej towarów obowiązujące w Unii Europejskiej.

Dla alkoholu etylowego skażonego przepisy te przedstawiają się następująco:

Alkohol etylowy skażony i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, występują w brzmieniu pozycji 2207 20 Wspólnej Taryfy Celnej. Uwaga dodatkowa 12. do działu 22 stanowi, iż podpozycja 2207 20 obejmuje mieszaniny alkoholu etylowego używane jako surowiec do produkcji paliw do pojazdów silnikowych o objętościowej mocy alkoholu 50 % lub wyższej i skażone jedną lub większą liczbą następujących substancji:

- a) benzyna samochodowa (zgodna z EN 228);
- b) eter etylowo-tert-butyłowy (eter tert-butyłowo-etyłowy, ETBE);
- c) eter tert-butyłowo-metyłowy (MTBE);
- d) 2-metylopropan-2-ol (alkohol tert-butyłowy, trzeciorzędowy alkohol butyłowy, TBA);
- e) 2-metylopropan-1-ol (2-metylo-1-propanol, izobutanol);
- f) propan-2-ol (alkohol izopropylowy, 2-propanol, izopropanol).

Substancje skażające, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, muszą być stosowane w połączeniu z przynajmniej jedną z substancji skażających wymienionych w lit. od a) do d) akapitu pierwszego.

Zgodnie z Notami wyjaśniającymi do HS1 do pozycji 2207 - alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, skażone, są wyrobami alkoholowymi zmieszanyymi z substancjami, które czynią je niezdatnymi do picia, ale nie przeszkadzają użyciu ich do celów przemysłowych. W różnych krajach stosowane są różne skażalniki, zgodnie z ich ustawodawstwem krajowym. Skażalnikiem może być ropa naftowa, metanol, aceton, pirydyna, węglowodory aromatyczne (benzen itd.), substancje barwiące. Alkohol etylowy jest używany w przemyśle do różnych celów, np. jako rozpuszczalnik w produkcji chemikaliów, lakierów itd., do ogrzewania lub oświetlenia, do

¹ Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego są wydawane i uaktualniane przez Radę Współpracy Celnej (CCC), znaną od 1994 r. jako Światowa Organizacja Celna (WCO). Zmiany Not wyjaśniających do HS i Opinie klasyfikacyjne są redagowane i przyjmowane przez Komitet HS Światowej Organizacji Celnej zgodnie z artykułem 8 Konwencji w sprawie Zharmonizowanego Systemu Oznaczenia i Kodowania Towarów.

produkcji napojów alkoholowych.

Dla preparatów na bazie alkoholu etylowego skażonego obowiązuje cały szereg rozporządzeń klasyfikacyjnych:

- ✓ Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 142/2002 z dnia 25 stycznia 2002 r., mieszaninę składającą się z alkoholu etylowego (88,5%), octanu etylu (5%) i wody, w której octan etylu jest uważany za substancję skażającą oraz mieszaninę składającą się z alkoholu etylowego (około 90%), octanu etylu (około 5%), aldehydów, alkoholi wyższych i wody, w której octan etylu jest uważany za substancję skażającą, klasyfikuje się do kodu CN 2207 20 00. Natomiast do kodu CN 3814 00 90 klasyfikuje się mieszaninę składającą się z alkoholu etylowego (78,2%), izopropanolu (12,4%), n-propanolu (8,1%) oraz niewielkich ilości innych produktów organicznych, która jest produktem ubocznym powstającym w procesie wytwarzania benzyny syntetycznej.
- ✓ Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 334/2008 z dnia 11 kwietnia 2008 r., mieszaninę składającą się z alkoholu etylowego (powyżej 90,0%), wody (poniżej 7,4%), glikolu etylenowego (1,3%) i butanonu (1,3%), klasyfikuje się do kodu CN 2207 20 00.
- ✓ Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 211/2012 z dnia 12 marca 2012 r., mieszaninę 70 % alkoholu etylowego i 30 % benzyny klasyfikuje się do kodu CN 2207 20 00.
- ✓ Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 70/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r., mieszaninę 90 % alkoholu etylowego i 10 % eteru etylo-tert-butylowego (ETBE) klasyfikuje się do kodu CN 2207 20 00.

Jak z powyższego wynika, problem nie polega na niejasnych przepisach dotyczących klasyfikacji skażonego alkoholu etylowego, tylko na ich niewłaściwym zastosowaniu przez podmioty.

Odnosnie natomiast wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy sygn. akt I SA/Bd 277/15, którym uchylona została interpretacja indywidualna należy podnieść, iż nie jest on prawomocny. Po dokonaniu analizy tego wyroku podjęto decyzję o przygotowaniu skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Ponadto wyrok ten potwierdza, że podmiot który złożył skargę na interpretację indywidualną nie produkuje wyrobów, które klasyfikowane są według kodu CN 3814 20 00, lecz wyroby klasyfikowane według CN 2207 20 00, tj. jako alkohol etylowy skażony.

W odpowiedzi na pytanie, jak resort szacuje skalę nieprawidłowości w zakresie alkoholu całkowicie skażonego, częściowo skażonego w kraju oraz alkoholu zawartego w produktach przemysłowych sprowadzanych z zagranicy należy wyjaśnić, co następuje.

Skala obrotu alkoholem skażonym całkowicie (w szczególności skażonym wg procedur węgierskiej lit. c i słoweńskiej) zmieniła się po 1 lipca 2013 r., tj. od kiedy na terytorium Polski nie można skazać alkoholu całkowicie innymi procedurami, niż procedury polskie oraz euroskażalnikiem. Alkohol skażony całkowicie wg procedur węgierskiej lit. c i słoweńskiej zaczął być nabywany wewnątrzspółnotowo z tych państw członkowskich.

Wzrost nabyć alkoholu całkowicie skażonego z Węgier odnotowano od pierwszych miesięcy 2015 r. Powodem tego było podjęcie kontroli u producentów tzw. rozpuszczalników i rozcieńczalników, kiedy to po 1 lipca 2013 r. organy podatkowe odnotowały znaczny wzrost produkcji wyrobów chemicznych wyprodukowanych na bazie częściowo skażonego alkoholu, klasyfikowanych przez producentów, jako rozpuszczalniki i rozcieńczalniki do pozycji CN 3814.

W 2014 r. przeprowadzono ogólnopolskie, skoordynowane działania kontrolne w podmiotach zużywających ww. wyroby chemiczne oraz w hurtowniach chemicznych. Stwierdzono, że hurtownie chemiczne sprzedały ponad 7 mln litrów ww. wyrobów chemicznych na podstawie paragonów fiskalnych, w tym jednorazowych transakcjach po 1 000 i więcej litrów.

Jednocześnie należy wskazać, iż w czerwcu 2013 r. w porównaniu do maja 2013 r. produkcja alkoholu całkowicie skażonego wg procedur słoweńskiej i węgierskiej lit. c wzrosła o 94% i wyniosła ponad 3 mln litrów 100% alkoholu całkowicie skażonego.

Odnosnie produktów przemysłowych wyprodukowanych na bazie alkoholu skażonego, nabywanych wewnątrzspółnotowo i importowanych, Służba Celna dokonała analizy obrotu środkami odkażającymi do dezynfekcji klasyfikowanych do podpozycji 3808 94. W chwili obecnej środki te nie stanowią zagrożenia dla nielegalnego odzyskiwania alkoholu. Jednocześnie nadmienię, iż oprócz powyższego segmentu, Służba Celna na bieżąco monitoruje inne segmenty z obszaru wyrobów alkoholowych.

Szacunki szarej strefy w 2014 r. określa się na poziomie ok. 9%. Szarą strefę oprócz alkoholu odkażonego (ok. 5%) stanowią wg szacunków KPMG z 2012 r.: alkohol przeniesiony przez granicę przez tzw. mrówki ok. 2,0%, alkohol przemycony przez grupy zorganizowane ok. 0,6%, oraz pozostały alkohol (bimbrownictwo, kradzieże) ok. 1,1%.

W odpowiedzi na pytanie, *czy na podstawie działań kontrolnych Służby Celnej oraz innych państwowych organów Ministerstwo Finansów prowadzi prace analityczne pod kątem opracowania założeń wyjaśniających przepisy podatkowe i jednocześnie uszczelniające system prawa* należy ponownie wskazać, iż obowiązujące w kraju przepisy ustawy o podatku akcyzowym dotyczące alkoholu etylowego całkowicie i częściowo skażonego stanowią implementację dyrektywy Rady 92/83/EWG. Na mocy przedmiotowych przepisów przypadku, gdy alkohol etylowy skażony jest odpowiednio zgodnie z rozporządzeniem unijnym w zakresie alkoholu etylowego całkowicie skażonego lub rozporządzeniem krajowym w przypadku alkoholu etylowego częściowo skażonego oraz w tym drugim przypadku zostanie zużyty do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, a nie alkoholu etylowego, to będzie korzystał ze zwolnienia od akcyzy. Nie ma natomiast zastosowania zwolnienie w przypadku, gdy z częściowo skażonego alkoholu etylowego uzyskuje się wyrób również klasyfikowany do poz. CN 2207. Uzyskuje się bowiem wyrób klasyfikowany do poz. CN 2207 o nazwie własnej (np. rozpuszczalnik, rozcieńczalnik) i nie dochodzi do uzyskania innego wyrobu niż ten, który służył do jego wyprodukowania (z alkoholu etylowego skażonego klasyfikowanego do poz. CN 2207 uzyskiwany jest również alkohol etylowy skażony klasyfikowany do poz. CN 2207, który z uwagi na swoje właściwości nazywany jest rozcieńczalnikiem, rozpuszczalnikiem). Zwolnienie od akcyzy nastąpi dopiero wtedy, gdy taki wyrób przeznaczony zostanie do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, niebędących alkoholem etylowym.

Jednocześnie mając na celu uszczelnienie systemu zwolnień alkoholu częściowo skażonego zainicjowany został proces zmierzający do zmiany rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 września 2013 r. w sprawie dokumentu dostawy, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, warunków i sposobu ich zwrotu oraz środków skażających alkohol etylowy. Zmiana obejmuje określenie nowej listy skażalników dla częściowego skażenia alkoholu etylowego dla celów zwolnienia od akcyzy. Zakładane jest przy tym zmniejszenie liczby obowiązujących skażalników dla skażenia częściowego alkoholu etylowego, wprowadzenie nowych mieszanin środków skażających i przyporządkowanie ich do poszczególnych branż zużywających częściowo skażony alkohol etylowy. Mając na uwadze, iż

planowane skażalniki dla częściowego skażania alkoholu dla celów zwolnienia od akcyzy nie znajdują się w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego obecnie, na wniosek Ministra Finansów, trwają prace legislacyjne nad zmianą przedmiotowego rozporządzenia. Po ich zakończeniu niezwłocznie rozpoczną się prace legislacyjne nad odpowiednią zmianą ww. rozporządzenia Ministra Finansów regulującego kwestie skażalników alkoholu etylowego do celów zwolnienia od podatku akcyzowego.

Z upoważnienia

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAŃ STANU
Jaroslav Neneman

